

mulighed for at udnytte den beskatningsret, som overenskomsten tillægger den.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 som i OECD-modellen især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Derudover omfatter udtrykket enhver lokalitet, som anvendes som salgssted, eller hvor der modtages eller afgives ordrer, en lagerbygning f.s.v. angår en person, som driver virksomhed med at stille lagerfaciliteter til rådighed for andre og endelig et anlæg eller en konstruktion, der anvendes til udnyttelse af naturforekomster. F.s.v. angår lokaliteter, der anvendes som salgssted og til ordremodtagelse, er det i protokollen præciseret, at sådanne lokaliteter må have en tilstrækkelig grad af »permanens«. Dette er sket for at undgå, at eksempelvis en forretningsrejsende, der i en kortere periode opererer fra et hotelværelse, vil blive anset for at have fast driftssted. Det vil i sådanne tilfælde bero på en konkret bedømmelse, om der foreligger fast driftssted eller ej.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder. OECD-modellen har en frist på 12 måneder, mens 6 måneder er sædvanligt i dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem i-lande og u-lande (er hentet fra FN-modellen). Efter interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 6-månedersfristen er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådant indkomst kan herefter kun beskattes i bopælsstaten.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted. Til forskel fra OECD-modellen - men i overensstemmelse med FN-modellen - kan opretholdelse af faciliteter udelukkende med henblik på udlevering af varer udgøre et fast driftssted.

Stk. 5 og stk. 6 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuldmagt til at forpligte denne, medfører efter de danske skatteregler ikke, at fuldmagtsgiveren får fast drifts-

sted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en ugandisk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende. Det samme gælder efter stk. 2 fortjeneste ved brug, rådighedsstilling eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik.

Efter stk. 3 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 finder artiklens bestemmelser anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige med hhv. 2/7 og 3/7. Bestemmelsen er formuleret i samarbejde med Norge og Sverige og findes tilsvarende i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som disse lande indgår.